

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4821 Scol.

Notă

cătră oficiile protopresbiterale și parohiale,
cătră directorii locali și învățătorii scoalelor
poporale din archidieceșana Transilvaniei.

Înaltul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune pe lângă esmisul seu din 22 Septembrie a. c. Nr. 1886 pres. comunică cerculariul seu din 9 Septembrie Nr. 35,882 îndreptat cătră direcțiunile preparandiilor de stat pentru învățători și cătră inspecții regesci de scoale în cauza măsurilor de prevenire la pagubele enorme, ce se cauzează la vierit prin „floxera vastatrix.”

După cuprinsul instructiv al acestui cercular, rëndul acestui se poate ajuta prin introducerea atât în viile devastate, cât și în cele ne atinse încă de plaga floxera a unor soiuri de vițe americane, dintre care cu deosebire se recomandă 3 specii care resistă la floxera vastatrix; aceste specii sunt: Riparia-Sauvage, Jaqueur și Herbemont, dintre care cea dintâiu este de preferit și pentru aceea, că prin oltoire o putem nobilita cu soiurile noastre escelente, prin ce putem produce tot așa vin bun ca și până acum. Soiurile Jaqueur și Herbemont, care produc struguri negri, resistă cu totul filoxerii și prin nobilitare produc vin bun.

Între alte mijloace, prin care se pot introduce și popularisa la noi aceste soiuri de vițe este scoala și anumit în prima liniă preparandiile pentru învățătorii din scoalele poporale.

Tocmai de aceea se atrage prin aceasta atențiunea învățătorilor din scoalele noastre poporale confesionale din acele părți ale archidieceșei, unde clima și pământul favorisează cultura viilor, ca și ei pe calea grădinilor de scoală să stăruiască, ca să se introducă în economia viilor speciile de vițe mai sus numite, prin ce poporul nostru încă va fi ferit de enormele pagube în acest ram de economie.

Consistoriul ortodocs al archidieceșei Transilvane.
Sibiu, 12 Octobrie, 1887.

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Sibiu, în 2 Novembre.

Suntem numai o mână de oameni, și, și puțin cum suntem, deosebirea de vederi, mai mult, — putem dice, interesele noastre particulare ne-au desbinat în cele politice. Nu se poate prin urmare la noi,

FOIȚA.

Ceva despre meserii la noi la români *)

„Lucrul adună avuțiă și ridică cultura popoarelor.”
Ales. Nedelcu.

Poporul românesc de pe la sate de când s'a pomenit a știut să-și câștige pâinea de toate zilele lucrându-și pământul mult puțin cât 'l avea cu cea mai mare sirguintă și cu toată iscusința lui, a știut să-și câștige cele de lipsă pentru traiul vieții crescând vite pe unde avea loc de pășune destul. Pământul a rămas tot acela, însă oamenii s'au înmulțit. Moșia unui părinte se împarte după petrecerea lui în 2—3 părți, ori chiar și în mai multe, după numărul fiilor sei, cari trebuie să lucreze mai cu dinadinsul și să cruțe mai înțelepțesce decât tatăl lor, dacă vreu să ducă o viață baremi cam ca tatăl lor. Unul fie-carele având copii de bunăseamă la câte unul dintre ei i va lăsa avere mai puțină, de câtă a moștenit el după părinți. Lucrul înaintează tot așa până în cele din urmă din o moșii frumuseică strănepoților, ba poate chiar nepoților, abia li

*) Această lucrare a fost cetită cu ocaziunea adunării generale a despărțământului III al asociațiunei transilvane ținută la 18/30 Octobrie a. c. în Sécădate.

cea ce se poate la alte popoare, nu se poate închipui o acțiune comună în cele politice, mai puțin o conduită tolerantă, ca se ne putem convinge despre practicabilitatea, sau nepracticabilitatea direcțiunei, pe care am apucat.

O am putut constata aceasta mai cu seamă de 4 ani încoace, de când un incident de natură locală a împins pe oamenii activisti de odinioară pe terenul combătut de ei cu multă perseveranță în restimp de 15 ani. Ca elemente nouă în tabera contrariă convingerilor lor politice, ca elemente intrate din necesitate, și cari nici odată n'au știut câștiga încrederea acelora, între cari s'au octroat, a provocat o destrăbălare în viața noastră publică și s'a încercat a nimici ceace de deci de ani cu multe greutate s'a creat, cu multă abnegațiune și perseveranță s'a ocrotit contra lovirilor din afară.

Distrugerea plantată în viața noastră publică mai cu seamă în timpul din urmă și a arătat efectele sale în mod înspăimântătoriu. Ne-am măchnit când am vădut decretat blământul de separatism în cele politice în forma, în care s'a manifestat el în vara anului 1884, când preoții noștri — cu durere trebuie se o spunem, — sub conducerea unor protopopi seduși au început a escmunica din sinul lor pe toți cei de alte convingeri în cele politice.

Mult ne-au măchnit pe noi aceste lucruri, și nu odată am đis, că primeșdioasă este calea apucată de acești oameni.

Au fost mulți dintre fruntașii neamului nostru, mulți dintre fruntașii bisericei noastre, cari la măchnirea noastră, la nedumeririle noastre, clătinau din cap și stau pasivi.

Unii dintre ei, oameni mai deschiși la inimă ne-au spus, că da, e periculoasă această pornire în viața noastră publică, ea însă se reduce numai la ura nedumerită a nouelor elemente contra arhierului nostru, și contra Preasânțitului dela Arad. Toate uneltirile lor sunt deci îndreptate contra acestor două căpetenii bisericesci.

A fost pentru noi prețioasă și această mărturisire, prețioasă, căci am vădut, că sunt în biserica noastră și oameni cu două fețe, cari bucurosi închid ochii în fața uneltirilor contra intereselor bisericesci creșdând, că acelea, deși sunt invederat spre stricăciunea bisericei, totuși trebuie tolerate, fiindcă isvorul lor este ura și răsbunarea contra arhierilor.

Picătura de picătură s'a vërsat veninul în viața noastră publică, și s'a propagat demoralisarea fără de nici o rezervă, după cum diceau foarte nimerit bătrânii noștri.

se ajunge atâta loc, cât se aibă unde să-și facă o căsuță. Acum nici vorbă nu mai poate fi de a-și câștiga pâinea de toate zilele vëndând bucate și apoi de a pășuna și cresce vite și a face în chipul acesta părale, nici poveste. Pe calea aceasta poporul nostru românesc de pe la sate, ba chiar și de pe la orașe e ajuns acolo de o parte însemnată din el trebuie să iee lumea în cap, precum dicem, ori să se plece a sluij unora și altora mai isteți, — pe scurt, am fi ajunși acolo, de ar trebui să se facă ceva — cumva, ca să se răreasca locuitorii, căci așa deși cum sunt astăzi și mai deși, cum vor fi de aici înainte, nu pot să trăiască.

S'ar pute ajuta lucrului așa, ca poporul să înceapă și alte lucrări, la cari nu se cere pământ așa mult, nu muncă așa grea nu cheltueli așa mari, și cari lucrări aduc venituri mai sigure și apoi ce e lucrul de căpetenie, materialul de lipsă pentru ele 'l are poporul la îndemână.

Ce e drept ghița este ruptă, începutul în direcțiunea aceasta este făcut, deoarece cu bucurie putem număra, după statistica meseriașilor români publicată de curënd, un număr frumos de măestrii, aproape pentru toate măestriile. Însă nu în numărul acela, în care se cere după lipsele și trebuințele, ce le avem astăzi, și nu în un mod așa perfect, cât să se plătească munca — osteneala — pe scurt, nu așa după cum merită această ocupațiune, care ridică starea materială și culturală a popoarelor sau alt-

Mulțimea credea farmecilor, și bucurosi gusta otrava. Și după cum dice cântarea bisericească: „Frumos era la vedere, și bun la mâncare pomul, ce m'a amăgit,” întocmai s'a întâmplat și la noi.

În cele din urmă s'a făcut lumină, și a fost bine, că odată s'a făcut lumină, a fost bine că s'a făcut deși târziu, bine că s'a făcut fără vre-o daună a intereselor noastre naționale culturale.

Două instituțiuni naționale culturale aveam până acuma, la cari cu toții cu înduioșare priveam, de cari cu toții, ca de ochii noștri grijeam, căci mari binefaceri au făcut în viața noastră culturală. Aceste instituțiuni sunt Asociațiunea transilvană pentru literatură română și cultura poporului român, și reuniunea femeilor române din Sibiu.

Asociațiunea transilvană a intrunit la lucru toate puterile noastre. În asociațiunea transilvană până acuma nu cunoasem păretele cel din mijloc al vrașbei. După multe și mari greutate în anii din urmă Asociațiunea a deschis o scoală cu internat pentru crescerea femeii române, și cu aceasta a pus temelial cea mai solidă în crescerea națională a fitoarelor Mame.

Și Asociațiunea a fost fericită a afia terenul preparat în această lucrare a sa. Mai multe muieri din Sibiu cu ani înainte s'au intrunit în o reuniune, au deschis o scoală elementară inferioară pentru crescerea fetițelor. Această scoală în timp foarte scurt a luat un avânt foarte îmbucurătoriu, așa, că acest îmbucurătoriu avânt a deschis ochii bărbaților din partea Asociațiunei.

Dacă se putea dice, că ostenelele noastre au fost binecuvântate, apoi pe acest teren și numai pe acesta se poate constata aceasta.

Și dacă cineva voia se ne facă stricăciune, atacândune aceste două instituțiuni, ne putea face stricăciunea cea mai mare.

Au trebuit se fie trase în tină reuniunea femeilor române din Sibiu, scoala de fetițe a Asociațiunei și prin acestea cele mai Onorabile persoane din societatea românească.

Deocamdată, constatând demoralisarea și pe terenul cultural, ne credem dispensați dela facerea comentariilor. Lăsăm se premeargă alții, noi la rëndul nostru nu vom lipsi a ne face datorința.

Revista politică.

Nici o îndoială nu mai poate fi astăzi despre visita Țarului la împăratul Germaniei, căci aceea

mintrelea, care face pe un popor bogat și învățat. Aceasta o afirm cu atât mai tare, cu cât poporul român are la îndemână materialul, care se cere la măestrii. Altmintrelea nesciind el cum să întrebuinteze acest material 'l vinde cu un preț bagatel la alții, cari 'l știu întrebuinta, scoțdnd întru adevăr capitale. Ba ce e mai mult, vënd acest material, firesce lucrat, chiar românului, dar nu cum i-l'a vëndut acesta mai pe nimica, ci cu prețuri-întreite și împătrate.

Vrënd a număra câteva materii potrivite pentru măestrii, cari le are poporul la îndemână, anintesc mai întâiu pământul, pentrucă se află pretutindenea, căci pe el călcăm. Din pământ pre aici e cunoscut oamenilor noștri, că se fac vase, cărămiđi, țigle. Cu pregătirea acestor lucruri nu se prea obicinuesc românii. Aceasta din două cauze, și anume: căci să vërșirea acestor lucruri nu e așa atrăgătoare, ba din contră e ocupațiune chiar dejositoare, și apoi a doua, căci nici nu se rentează sau nu se plătesce, ca omul să se ocupe cu aceste lucruri, până când ele se fac așa, precum vedem, că se fac astăzi la noi ceace românul scie foarte bine. Cu totul altmintrelea stă lucrul, când ne închipuim această măestria adusă la perfecțiune. În starea aceasta nu mai este un lucru, care nu se plătesce, nerentabil, ci din contră vedem oameni, cari au ajuns a fi capitalisti numai cu această măestrie, care nu este mai mult, ocupațiune puțin atrăgătoare ori poate

este deja anunțată oficios pe ziua de 18 a. l. c. când Țarul va sosi la Berlin. Ear' dacă totuși mai există încă oare care nedumerire cu privire la aceasta vizită, aceea e numai împregiurarea, care dă ansă de discutare jurnalelor, că fi-va oare aceea întâlnire numai o vizită de curtuasie, s'au că va avea totuși și o însemnătate politică? Nici una nici alta nu preocupă de prezent prea mult pe curtea din Berlin și pe populațiunea germană, în cari nu se poate observa de loc o deosebită însuflețire din incidentul sosirii Țarului.

Singur „Kreiszzeitung” caută să esplice pentru ce împăratul Rusiei, vine la Berlin. Organul conservativ dăce între altele, că Alecsandru III sub influența consilierilor lui e total pătuns de sentimente neamicabile față de Germania, și singur a rupt o cu trecutul, pe care s'a întemeiat bunele relațiuni dintre predecesorii sei și Germania.

Ear dacă totuși se va întâmpla aceea ce e de necrețut, termină organul numit, și țarului îi va plăcea, ca visita sa se fie privită ca o apropiere către puterile centrale, Germania tot nu va putea nici măcar în cele mai mici puncte, a se desface de alianța cu Austro-Ungaria și Italia.

Ceea ce însă esplică mai lămurit răceala, ce domnesce la curtea din Berlin în ajunul sosirii Țarului, se pare a fi cu drept cuvânt, dureroasele sciri ce dălcin sosesc din San-Remo unde prințul de coroană zace greu morbos de boală de gât. Aceasta este trista împregiurare care a umplut de amărăciune inima bătrânului monarch, căruia i este deci foarte cu greu de a-și schimba sentimentul seu de adăncă durere ce-l preocupă cu prezent.

Țiarele din Londra se ocupă toate cu aceste două evenimente ce atât de aproape ating curtea din Berlin. Astfel „Daily Telegraph” dăce, că nu se poate să se închidă ochii în fața acelei posibilități politice, care ar putea urma la cas când prințul de coroană ar fi repus de durerile lui. Deși bun soldat, dar cu toate acestea prințul nu aparține acelor beludici cărora le procura o plăcere resbelul. Eredel seu, prințul Wilhelm, care e de 28 de ani, ar fi mai cu tărie condus de spiritul militar. Speranța și o pune „Daily Telegraph” în asemenea împregiurări, în prințul Bismarck, în care Hohenzollern posed un înțelept și competent consilier.

Ce se atinge de întrevăderea apropiată din Berlin, „Standard” observă, că țarul nu va merge nici cum la Conossa, ci va face numai atât, cât cere bunacuviniță și eticheta de curtuasie. Astfel după cum stau lucrurile, nimenea nu poate atribui visitei din Berlin, caracterul unei neplăcute îndepliniri a unei datorii care mai mult ori mai puțin e impusă de o necesitate fizică.

Regenței rusești, va fi totuși binevenită ocaziunea de a slăbi încât-va din urmările instructive ale visitei lui Crispi și a declarațiunilor lui Kalnoky, și de a se arăta pe sine, că nu ar fi ea singură, care e dependentă dela diplomaticele bunevoinețe ale republicii franceze.

Crisă nouă.

Fie-ne permis și nouă a ne folosi de acest termen de predilecțiune al „Tribunei”, căci de densa este vorbă.

Ea a inventat crisa în „scoala de fete a Asociațiunii”, în „Reuniunea de femei” de aici, în cea

chiar deositoare, ci din contră e o ocupațiune foarte cercetată și foarte onorifică. Căci nu vedem aproape în toate orașele cele de frunte prăvălii cu vase și alte lucruri de lut, unele pregătite mai frumos decât altele așa, încât mai nici nu-ți vine a crede, că sunt făcute din pământ.

Dară din pământ fără munca omului de cele mai multe ori vedem, că cresc arborii, cari formează păduri întregi. Și românii foarte adeseori locuiesc aproape de păduri. Din lemnele, ce-i stau la îndemână își face el câte o căsuță, în care locuiesc, șura, grajduri și alte edificii. Tot din lemne scie el să-și pregătească unelte, de cari are lipsă: car, plug furci, greble s. a. El scie foarte bine, care lemn la ce e mai potrivit; stejarul pentru butuci de roată, fagul pentru obei, frasinul pentru spițe de roată, lemnul de nuc pentru mese și alte mobile alese. Cu un cuvânt, el scie singur toate lucrurile, cari i trebuesc la economiă. Toate acestea însă le scie el fără a fi învățat la vre-un rotariu, măsariu sau la alt măestru. Acesta este un semn destul de vădit, că românul are talent dat dela D-zeu, ca să poată fi măestru — pot să dăce de model. Și aceasta mi o va întâri ori cine, dacă își va închipi cultivat talentul Românului de carele el fiind ajutat își pregătesc el singur lucrurile de cari are lipsă. Chiar talentul cel minunat al românului ne îndreptătesc a-l îndemna, să nu se mulțamească cu aceea ce a învățat de sine, și

din Arad, între sine și „Gazeta,” a provocat crisa în societatea română de aici etc. etc. și acuma deși nu o spune pe față, provoacă crisa la alt loc, în așa numitul „partid național.”

Până acuma era dedată lumea a recunoasce privilegiul de a se numi „partid național” numai pentru aderenții programei din 1881 renoită la 1884 și în anul acesta; astăzi însă ne auunță „Tribuna” din 9 Novembre Nr. 244, că nu aceia, ci ei sunt partidul național și încă „viitorul mare partid național”, ei cari deocamdată n'au altă programă decât „terenul legal creat prin legea naționalităților din 1868.”

„Partidul nostru este în fașe — dăce „Tribuna” — este încă mic, dar bine organizat; el se compune din oameni integri, independenți și cu un trecut nepătat.”

„Acest partid este viitorul mare partid național. Ți de Ți partidul va crește, se va închege bine și se va înmulți cu elemente tinere și incorruptibile.”

„Ținem a fi un element de ordine, acceptăm deocamdată terenul legal creat prin legea naționalităților din 1868 și pe acest teren vom inaugura o eră nouă în viața politică a neamului nostru.”

„Pe acest teren legal ne vom lupta cu toții, pentru Tron și pentru națiune.”

Și ca să numai încapă nici o îndoială că se tractează de un partid nou, și încă partid loial, în „Cronica” din același număr, reflectând la „Aradi Közlöny,” carele s'ar fi încercat a intimida pe arădanii cari au trimis adresă de aderență generalului Doda, îi incurajează dăcend:

„Codița patriotică din Arad nu-și va ajunge scopul. Semnatarii adresei sunt membrii viitorului mare partid național român despre care vorbim în primul nostru de astăzi.”

Noi nu ne puteam esplica, și credem că vor fi fost și alții cari ca noi, nu-și vor fi putut esplica, ce a voit dl Slavici să dea maghiarilor să priceapă? când la pertractarea finală a procesului seu de presă, a implorat grația juriului din Cluș dăcendule că: „dacă l'ar cunoasce nu l'ar judeca, și că peste un an desigur îl vor cunoasce.”

Nu ne puteam esplica cauza din care după terminarea alegerilor dietale din estan, a demisionat dl Slavici din așa numitul „comitet național”? oficios: „comitetul central electoral” al partidului electoral, care îl onorase cu postul de secretar al seu.

Ni păreau cum enigmatici și articuli din urmă din „Tribuna” sub titlul „Ardealul cine-l apără?” în cari, după o petrecere de două săptămâni a dlui Slavici prin Bucuresci, atât de frumos apără pe guvernul lui Brătianu, ca amic al patriei noastre, contra învinuirilor de perfidie apărute în cel mai opozițional diar săsesc de aici, cu carele înainte de aceea „Tribuna” mergea mână în mână până la umilire, chiar și când era vorbă de nedreptățirea românilor prin sași.

Acum începe a se face lumină.

Conferența națională n'a voit se recunoască meritele și însemnătatea „Tribunei,” și nu o a dechiarat de organ patentat al partidului național, — deci își va forma ea însași un partid mai național.

„Gazeta Transilvaniei” deși provocată în mai multe rânduri, nu voiesc să fie solidară cu „Tribuna” întru distrugerea tuturor instituțiunilor naționale esistente, ceea ce este partea esențială a programei secrete a „Tribunei,” deci ea își va „stringe rândurile,” căci astăzi nici în cămașă nu te mai

se nu rămână numai pe lângă pregătirea lucrurilor, cari i trebuesc, ci se cultive acest talent, făcendu-se baremi ici și colea dintre Români câte un măestru, carele să scie face tot felul de lucruri, cari se pot pregăti din lemn și cari să poată mulțami gustul și așteptările ori-cărui om atât dela orașe, cât și de pe la sate. În chipul acesta ar ajunge în punga bietului român încă câte o sumuliță de parale.

Mai în toate locurile, pe unde trăim noi românii se află peatră, și încă pe unele locuri chiar multă. Ea este foarte potrivită pentru cruci la morminte, pentru deosebite monumente, — pentru podit, pentru edificii, pentru poduri s. a. Și în privința aceasta Românul, cu puțină învățatură ba mai fără de învățatură încă face ispravă. Cu bucurie amintesc, că chiar în aceasta comună se află câțiva oameni, cari sciu folosi acest material eftin. Firesce, nu chiar așa, cum ar pute avea cel mai mare profit, dar totuși mai mult decât pe acele locuri, unde se vinde mai pe nimica ori se lasă pe pământ sau în pământ, așa încât pământul nu se poate lucra după cum se cuvine.

Foarte puțin se obicinuesc românii a lucra însă cu ferul, doară pot să dăce, că nici o măestrie nu e așa puțin cercetată de români ca fărură, lăcătaria și altele de felul acestora. Și nu sciu din ce pricină? Ferul, ce e drept, trebe cumpărat, dar din Ți în Ți e tot mai eftin. Apoi este sciut, că din fer

poți încrede, deci va începe dela fașe cu formarea partidului pe carea apoi l va crește și l va dresa după chipul și asemănarea sa.

Nu se plătesce ca se fi tot în opoziție aprigă cu toată lumea, și cu biserica, și cu românii „iredentisti” din afară, și cu cei moderați de acasă, și chiar cu femeile cari lucră și cari țin la demnitatea lor, și apoi și cu guvernul și cu societatea maghiară, — și mai cu seamă cu guvernul, carele are mijloace și modrul de a te face și martir, un lucru carele de loc nu se rentează: deci „autonomia Transilvaniei” pe care nici împăratul nu o mai doresce, prin urmare pe „cale legală” nici când nu se poate câștiga, trebe abandonată, se o facă „Gazeta” dacă o poate. „Passivitatea” nu mai are nici un efect, dar produce numai persecuțiuni din partea guvernului și a societății maghiare, și neîncredere în cele mai patriotice intențiuni ale „Tribunei” — de ce să se tot certe pentru ea cu Țiarele din Cluș?

Ei bine! scerse aceste două puncte din programa politică a partidului național, „Tribuna” ce e drept produce „crisă,” ba mai mult, ea sparge partidul național, dar acceptând deocamdată „terenul legal” ca pe acesta „se luptăm cu toții pentru Tron și pentru națiune” — mai adăugând noi la aceste „și pentru patrie,” a ajuns „Tribuna” pe teren, unde ar trebui se o salutăm și noi, nu pentru-că ea a devenit perfidă față cu partidul căruia dăce că aparține, pentru-că noi înmoralitatea o desprețuim și în amic și în adversar, ci pentru-că a intrat pe terenul ce l'am eredit noi dela factorii principali ai ei.

Dar înainte de a o felicita pentru noul ei program „politic” am dorii se scim, — și credem că întreg publicul român ar dorii se scie: cu cine avem de lucru? Cine este capul, cine sunt conducătorii acestui nou „partid național”?

Căci fie cât de „nepătat” trecutul unui partid carele este încă în „fașe” publicul cel mare, ca se aibă destulă garanță, că acele „elemente tinere” care formează partidul vor deveni destul de mature ca la timpul seu se formeze „viitorul mare partid național” este în drept se pretindă a cunoasce cine este chemat se conducă cu înțelepciunea sa pe nisce tineri, cari după legile firei sunt răsfățați, astfel, ca acestia încă de pe acuma se merite a fi considerați de viitorul „mare” partid național?

„Tribuna” ce e drept se leagă de generalul Doda, prezentându-l pe acesta de cap al partidului, dar aceasta este numai un fel de reclam, acum când se apropie începutul novelor prunemerațiuni, pentru-că dl general Doda este un bărbat foarte popular, serios însă nu crede nici ea, că publicul român întreg este atât de naiv, încât se creadă, că un general poate fi conducătorul, capul unei partide politice, — apoi chiar admițend această absurditate, nimene din cari cunosc pe dl general Doda, și mulți îl cunosc, nu îl va ține capace de a se face conducătorul unui partid de copii.

Domnul general Doda va face — dacă s'a angajat, ca cercul seu se rămână consecvent, și aceasta dănsul o poate face fără intervențiunea „Tribunei”, pentru că cercul Caransebeșului ascultă de dănsul, la mai mult însă dănsul nici nu s'a angajat, și nici nu va face.

se fac tot atâtea lucruri, de cari economul în toată ziua are lipsă, căci fără ele nu poate lucra. Ca se le aibă trebe se dea bani pentru ele și acestia astăzi sunt cam rari, și Doamne! bine ne-ar căde, dacă paralele din mâna unui român ar trece în mâna altui român, și și mai mare bucurie ne-ar cuprinde când am vedé, că și oameni de alte naționalități aleargă la faurul sau la lăcătariul român, căci îl sciu, că lucră bine, când au lipsă.

Foarte puțin sunt, ba pot să dăce, mai nu sunt chiar și între românii cei mai săraci de aceia, cari să nu aibă baremi câte un petec de pământ, în care să-și samene câte ceva. Așa samenă grâu, cucuruz săcară, orș, alac s. a. din cari își pregătesc nutreimentul. Însă pe unde le dă mâna samenă mai multe bucate, de câte le trebuesc pe sama lor. În cazul acesta o parte din bucate o vënd. La toată întemplantarea eu așa cre!, că ar fi foarte bine, dacă baremi ici și colea prin orașe am avé câte un brutariu, covrigariu și mai mulți morari, cari prisosul bucatelor dela români să-l scie întrebuița așa, ca să aducă cel mai mare profit. Apoi trebe să privim și aceea, că sunt brutari și covrigari aproape în toate orașele, cari au trecere între fruntași, semn, că aceasta măiestrie e destul de rentabilă și de cinste.

(Va urma.)

Nu suferă îndoială deci, că Capul viitorului mare partid național este și are să rămână „Tribuna,” căci partid fără cap nu se poate închipui.

„Tribuna” a afirmat mereu, că ea nu face, nu conduce politică, ci ea este numai expresiunea „sentimentului poporului,” prin urmare, dacă ne am lua după vorbele ei, am trebui să presupunem, că ea intenționează înființarea unui partid fără conducători, dar ne-a dat ea destule dovezi se nu ținem la consecvența ei, căci acest cuvânt nu există pentru dânsa.

Fie dar „Tribuna” capul noului „mare partid național.”

Dar cine este ea?

Lumea crede că ea este dl Slavici.

Dar dl Slavici a declarat în mod solemn în fața lumii, în fața juriului din Cluș, că dânsul nu se pricepe la politică, nici nu face politică în „Tribuna,” și poate pe această basă a fost și achitat de răspunderea pentru articolul politic incriminat, ba a mers și mai departe, și ca se dovedească și prin faptă aceasta, a cassat de pe „Tribuna” caracterul său de „Director” al ziarului.

A mai afirmat dl Slavici tot în „Tribuna,” în răspunsul ce l-a dat comitetului reuniunii femeilor române din Sibiu, că el nici odată n'a mințit, dânsului deci trebuie să-i credem, când afirmă ceva despre sine. Prin urmare cu una dintre persoanele cunoscute dela „Tribuna” am fi isprăvit-o.

A mai rămas redactorul ziarului.

Redactorul este slabă garanție la „Tribuna,” cu ea te pomenesci că în toată luna își schimbă redactorii fără a-și comunica cauzele, ear în alegerea persoanelor cu „trecut” politic nu este prea scrupuloasă, ce e drept când ia copilul din „fașie” nici nu prea poți pune pond pe „trecut.”

Astăzi are de redactor pe dl Adrian Cașolțan, carele poate fi un mare luceafăr politic atunci, când partidul din „fașie” va crește și va deveni „mare,” dar astăzi încă este o cantitate necunoscută la români.

Încercările dsale sub pseudonimul „Robinson” din foșoara „Tribunei,” ce e drept îl califică pe deplin de redactor al unui ziar ca „Tribuna,” — aceste însușiri însă nu credem să fie de ajuns, ca „Națiunea” să-și concreeze soarta conducerei dsale.

Acestea sunt persoanele cunoscute la „Tribuna.”

Poate că în dos vor mai fi și altele, dar o națiune nu se poate conduce din „tufă.”

Cine are curajul a forma partid politic, și a pretinde că națiunea să se înroleze în partidul său, se aibă și curajul a eși la iveală! Afară cu mutra se o vedem și să ne închinăm ei! căci un partid „Robinson” înzadar se svêrgolesce, românii nu i se vor închina.

Apelul

comitetului de ajutorare cu abecedare și legendare către toată suflarea românească.

Vedând învățătorii noștri, că în anul scolastic expirat mulți au primit în mod gratuit pentru miseria lor elevi, abecedare și legendare, și adevărat de acele, de care cerură; creșterea și în anul acesta vom mai avea de unde le da, începură a se adresa cu rugări către subscrisul comitet. Dar, precum s'a putut vedea din raportul publicat în toate foile noastre, din anul scolastic expirat ni-au rămas numai 13 fl. și 50 de cr. v. a. cassa rest și câteva cărți, deci numai de ei putem dispune, câtă vreme nu vor mai încurge. Am și adus pe ei cărți, și adevărat abecedare, atât de Blaș cât și de ale lui Popescu și Petri, și până la cel din urmă le vom distribui gratis, ca și în anul trecut. Dar din puținul ce ne-a rămas din anul trecut mult nu putem da, ear a lăsa pe miseria elevi fără cele mai elementare și absolut necesare cărți de învățământ, ne prinde mila; drept aceea ne rugăm de toată suflarea românească să contribuie după voință și putință, fie cu bani, fie cu hârtii de valoare ori cu opuri de valoare, care se vor preface în bani, pentru care vom aduce abecedare și legendare, și le vom da gratis elevilor miseri și cu tragere de inimă către învățatură.

Asemenea sunt rugați domni învățători dela scoalele române rurale, fără deosebire de confesiune, a ne scrie lămurit:

1. Care de câte abecedare și de câte legendare ar avea lipsă pentru elevii în adevăr miseri și cu tragere de inimă către învățatură?

2. De ce autor să fie acele cărți? Care adevărat le folosesc? fie ca impuse ori duse din convingere. (Acți însemnăm, că în anul expirat am cumpărat și distribuit abecedare de V. Petri, I. Popescu și Solomon Muntean, ear legendare de V. Petri, I. Popescu și Stefan Pop, de care adevărat au ce-ut învățătorii; acum le mai atragem atențiunea și asupra abecedarului lucrat de amicii școlii, care este posesiunea bibliotecii N. I. Ciurcu din Brașov; abecedarul acesta

e dintre cele mai bune, deci cărui învățător îi va fi iertat a-l folosi dacă îl va introduce în școala sa și va avea câțiva elevi miseri, cari nu și-l-ar pute procura, adreseze-se la acest comitet, că, încât i va ajunge puterile, va aduce și de acestea, precum va aduce și de ale celorlalți autori.)

3. Ce este cauza de comitetul școlii de acolo nu prevede pe elevii miseri cu cărți și recuzite de scris, ca să putem lămurii publicul?

4. Din scrisorile adresate să se vadă bine adresa, cui să trimitem? locul unde? și posta ultimă din care se vor ridica cele trimise.

Tot ce atinge aceasta afacere să se adreseze secret. I al acestui comitet în Rodna veche (O. Rodna) (Transilvania) 25 Octombrie 1887.

Fl. Porcius,
președinte.

I. Pop Reteganul,
secret. I.

Varietăți.

* (Chirotonire.) Dl Toma Doican, ales de capelan în Sebeșul inferior, Duminecă în 1 Noiembrie a. c. a fost chirotonit de presbiter.

* (Progrese în medicină) Mentea omenească e foarte iscoditoare în a face invențiuni, cari să pună chiar pe inventator în uimire. De vr'o câțiva timp în mai multe spitale din Paris să întrebuințează, pentru completarea dezvoltării copiilor născuți înainte de vreme, un fel de mașină careia pentru scopul ce îndeplinește i s'a dat numele de „mașină de clocit copii”. Mașina e foarte simplă și constă din un vas de lemn acoperit cu sticlă. În acest vas în care temperatura constant este de 30° căldură, ca cea din pântecul mamei, să așadă unul sau mai mulți copii nedevolțati. Acei copii născuți înainte de timp cu 2 sau 3 luni, cari sunt de o greutate de 1000—1100 grame în loc de greutatea de mijloc a unui copil născut la timp, de 2½ Kilogr. se dezvoltă complet prin ajutorul amintitului aparat.

* (Într'adevăr artă.) Renumitul artist I. Sofer a lucrat un admirabil portret al regelui României. Portretul constă din litere, cari în totalitatea lor dau biografia regelui în limba română.

* (Un cuvânt al principelui de coroană german.) În timpul, când principele de coroană german să află greu bolnav, din care cauză să vorbească, că să va întoarce la Berlin din S. Remo, în cercurile mai restrinse ale Germanii circula șgomotul despre câteva vorbe, cari principele de coroană le-a exprimat, cugetând la trista stare în care să află: Cine este fiul unui așa mare tată și totdeodată tatăl unui așa capabil fiu? — țise principele de coroană — „acela trebuie să fie, pentru poporul său înzadar”. . . . Aceste cuvinte exprimă o mare măchire a principelui, a cărui stare sanitară însuflă mari îngrijiri nu numai împăratului Wilhelm, ci întregului popor german.

* (O depeșă adresată Papei.) Maurii liberi din Arezzo, Italia, au trimis Papei tot din incidentul iubileului următoarea depeșă: „Sfântului Papă Leo XIII! Maurii adunați la sărbătoarea Mentana Vă trimis salutarea lor, fiindcă ei în Voi cunoașce pe cel dintâi Papă, care și fără domniă lumească, totuși poate bine ajuta”.

* (Călătoria șahului Persiei în Europa.) Pe țiuă de 4 Aprile anul viitor este statorită plecarea șahului Persiei din Teheran în călătoria sa spre Europa. Programul călătoriei șahului reprezintă o cercetare a celor mai însemnate centre din Europa. Șahul și va îndrepta călătoria sa mai întâiu spre Petersburg, unde va fi oaspe al țarului, de aci va merge la Berlin și Londra. Din Londra va merge la Paris, în cele din urmă vizitând Roma și cerceta și Viena, unde șahul va petrece mai multe țile ca oaspe al Maiestății Sale. Din Viena trecând prin Budapesta și Constantinopol, să va reintoarce în Persia. Pentru această călătorie șahul a prefapt un timp de 4 luni.

* (Un cutremur de pământ în Mesopotamia.) Locurile, unde să presupune a fi fost paradul, despre care să face amintire în Vechiul Testament, în țilele trecute au fost cercate de un înspăimântător cutremur de pământ. După cum să spune în 18 Septembrie, îndată după ivirea soarelui pe firmament, se auzi o înfricoșată bubuitură subterană, așa că munții din apropiere să mișcau în temelile lor. Stâncile mișcate din locurile lor să prăvăleau pe coaste și peșterile de prin munți dispărură. Un miros foarte intensiv de sulfur și de diferite gaze făcea respirațiunea anevoioasă. Era un spectacol înfrorător. Riurile eșiră din albi și esundară părțile din apropiere. Musulmanii în fața acestei mari calamități, creșterea că e perirea lumii, să aruncară pe fețele lor și strigau: Allah akhbar! Acest tumult

al elementelor dură numai 35 minute, când cutremurul începă a-și perde din ce în ce din vehemența sa. În 2 Octombrie șguduirile eară să începură a să ivi, însă n'ajunse la forța celor din 18 Septembrie.

Protocol

luat în adunarea generală a Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur, ținută în Abrudsat la 8/20 Septembrie 1887.

Prezenți: Ana Gall, presidentă, Ana Filip vice-pres., Alecsandru Ciura, notar. Eufimia Caian, Elisabeta Danciu, Ana Ivascu, Lucreția Răczkővy, Iohana Balos, Amalia Stoica, Ana Lobonț, Elena Bariț, Florentina Têrnovean, Ana Furdui, Iosefa Ciura, Elena Jurchescu, Amalia Tobias, Iulia Jurchescu, Roza Pop, Iulia Rus, Ludmila Draia.

Domnișoarele: Emilia Bariț, Iulia Cuman, Lucreția St. Suluț, Vilma Crișan, Maria Adamovici, Maricana Balos, Eugenia Ciura, Elena Lobonț, Leontina Faur.

Domni: Alecsandru Filip, Alecsandru Papiu, Michail Cirlea, Lanes Jurchescu, Dr. Simeon Caian, Absolon Faur, Ioan Têrnovean, Silviu Lazar, Dionisiu Bălos, Simeon Ciștean, Aron Cioran, Petru Lucaciu, Iuliu Muț.

I.

Doamna presidentă, prin o vorbire acomodată, arătând cât de necesară și folositoare e instruirea fetițelor, și exprimând bucuria că poate să aducă la cunoștință celor prezenți, că școala de fetițe este deschisă cu ajutorul lui Dđeu și cu concursul oamenilor binevoitori, i salută de buna venire și declară adunarea generală de deschisă.

Luând cuvântul dl avocat A. Filip mulțămesc în terminii cei mai călduroși tuturor membrilor din comitet și în special dnei presidente, pentru zelul laudabil și abnegațiunea cu care a lucrat pentru înființarea școlii, cu deosebire în anul acesta.

— Ambele vorbiri să ascultă cu viu interes și complăcere, urându-li-să să trăiască.

II.

Venind la ordine raportul despre agendele comitetului dela adunarea generală din 8/20 Septembrie 1886 până în 8/20 Septembrie a. c. să cetesce, din care să vede, că comitetul a ținut 7 ședințe și o adunare generală extraordinară.

În ședința I-a din 23 Ianuarie s'a eruat, că venitul anual al Reuniunii ar fi. 800 fl. ear eșitele 800 fl.

În ședința a 2-a din 21 Faur s'a constatat că venitul balului din 7 Faur, aranjat de Reuniune este 130 fl. 29 cr. Să ia la cunoștință că: dna Aurora Chișbach s'a făcut membră fundatoară plătind tacsă de 10 fl. că: dela minele Concordia, Rodenpoch și Șuluț-Pinc s'a votat Reuniunii venitul după un baș liber de bir, că peatra Reuniunii dela Rodenpoch s'a vândut cu 115 fl. și s'a încheiat contract cu dl Frâncu pentru casele rămase după Bulz. S'a decis să se facă unele obiecte (lucru de mână,) cari să se joace la loterie în favorul Reuniunii.

În ședința a 3-a din 12 Mai s'a constatat, că cu ocașiunea jucării la loterie a obiectelor împreună cu dans, a rezultat un venit de 101 fl. 30 cr. — Pentru hotărîrea: să se deschidă școala sau ba cu anul scol. 1887/8 s'a decis să se convoace o adunare generală extraordinară pe 12 Iunie a. c.

În adunarea generală extraordinară ținută la 12 Iunie, după ce să cetesce planul de buget, să primesce, cu excepțiunea punctului 3 din erogate, urcându-se spesele încăldutului și serviciului dela 100 fl. la 140 fl. Să decida, ca pentru o elevă să se plătească didactru 2 fl. pe an, cele sêrace sunt scutite de didactru.

În ședința a 4-a din 26 Iulie a. c. s'a adus la cunoștință, că dl Mihail Cirlea a făcut în memoria soției Dsale reposată, o fundațiune de 150 fl. sub numele „Fundațiunea Mihail și Cornelia Cirlea născ. Boșota” din al cărei venit e de a să cumpăra cărți pentru copilele sêrace dela școala Reuniunii; literile fundaționale s'a decis să se păstreze între documentele Reuniunii.

În ședința din 10 August s'a constatat, că venitul curat dela petrecerea de vară aranjată de Reuniune în 7 August, este de 150 fl. 55 cr.

În ședința din 16 August s'a constatat, că la postul de învățătoare la școala Reuniunii au concurs 4 inșe și comitetul pe basa ș. 30 lit. g. din statute alege de învățătoare provisoara pre dșoara Maria Cunțan. Pentru conducerea școlii să alege un senat școlar constător din 7 membrii. S'a luat spre plăcuta știință că dl Paul Stoica, a depus la cassa Reuniunii 30 fl., 10 fl. ca membru fundator, ér 20 fl. spre creșterea fondului Reuniunii.

În ședința a 7-a s'a acceptat raportul despre agendele sale din anul expirat. S'a cetit și censurat, rațiociniul din anul ce expiră.

— Raportul să ia spre știință, votându-se mulțămită comitetului precum și membrilor de încredere pentru activitatea arătată pentru școală.

III.

Venind la ordine revidierea rațiociniilor.

— Să cetesce din poziție în poziție și aflându-se în regulă, să acceptează luându-se spre plăcută știință, că reuniunea dispune de un capital de 7634 fl. 82 cr. ear doamnei casserite i se dă absolut.

IV.

Pentru înscrierea de membrii noi și încasarea tacselor se alege o comisiune în persoanele: Eufimia Caian și Roza Pop. Dna Ana Gall depune suma promisă de 50 fl., dna Iohana Balos depune 25 fl., ear 25 fl. promite a-i depune la 30 Iunie 1888, dna Roza Pop, depune în proprietatea Reuniunii o obligațiune de 50 fl., dna Lucreția Răczkóvy 10 fl. ca membră fundatoară, dna Amalia Tobias 5 fl., dsoara Eugenia Macaveiu 5 fl. Dela membrii ordinari au încurs ca tace dela dna Ana Gall 5 fl.; Cornelia Gall 1 fl.; Ioniță Gall 1 fl.; Elisaveta Ciora 1 fl.; Letiția Tomuș 1 fl.; Mali Ciura 1 fl.; Maria Tuhuș 1 fl.; Mariana Balos 1 fl.; Dionisiu Balos 1 fl.; Leontina Faur 1 fl.; Nicolae Lobonț 1 fl.; Elena Lobonț 1 fl.; Vilma Crișan 1 fl.; Lucreția St. Șuluț 1 fl.; Antoneta Ivascu 1 fl.; Eugenia Ivascu 1 fl.; Eugenia Ciura 1 fl.; Agafia Rus 1 fl.; Maria Adamovici 1 fl.; Emilia Bariț 1 fl.; Iulia Rus 1 fl.; Maria Marcu 1 fl.; Iosif Draia 1 fl.; Enea Draia 1 fl.; Ana Furdui 1 fl.; Romul Furdui 1 fl.; Alecsandru Filip 1 fl.; Alecs. Papiu 1 fl.; Alecs. Ivascu 1 fl.; Michail Cirlea 1 fl.; Iuliu

Muș 1 fl.; Dr. Simeon Caian 1 fl.; Silviu Lazar 1 fl.; Lanes Jurchescu 1 fl.; Simeon Cistean 1 fl.; Aron Cioran 1 fl.; Ioan Têrnovean 1 fl.; Absolon Faur 1 fl.; dna Elena Jurchescu 2 fl.; Petru Lucaciu 2 fl. — Suma 42 fl. Preste tot în decursul adunării au încurs 137 fl.

— Să ia spre știință și să se primesc cu mulțămîntă.

V.

Să propune, ca să se aleagă o membră în comitet, în locul dnei Eugenia Popp, care s'a mutat cu locuința la Alba-Iulia.

— Să alege dna Iulia Văsiu.

VI.

Venind la ordine statorirea bugetului, — Să statorească salar învățătoarei 500 fl. chiria pentru școală 200 fl. și pentru serviciu și încălzit 140 fl., ear 20 fl., cari să se primesc pentru celar să se pună la intrate, cari să statorească 820 fl.

VII.

Pentru autenticarea protocolului,

— Să aleg doamnele Ana Filip, Ludmila Draia, Iohana Balos. *)
Ana Gall,
presidentă.
Alecsandru Ciura,
notar.

S'a autenticat.

Abrud, în 1 Octobere, 1887.

Ana Filip m. p. Iohana Balos m. p. Ludmila Draia m. p.

Posta redacțiunii.

Dlul I. B. în C. Manuscriptul trimis l'am primit. Mulțemita noastră. Dacă va fi corespunzătoriu la timpul seu se va publica.

*) Din lipsa de spațiu publicarea întârziată. Red.

Loterie

Sâmbătă în 12 Novembre 1887.

Viena :	6	31	70	32	46
Timișoara :	62	12	34	35	50

Nr. 5296 Plen.

[1726] 3—3

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din fundațiunea Andronic.

Din fundațiunea Andronic sunt a se conferi pe anul 1888 următoarele stipendii și ajutoare:

a) **Cincișeci stipendii și ajutoare** de câte 30 fl. pentru tineri, cari au intențiunea a se aplica ca **noviți la meserie și industrie**, apoi pentru învățăcei aplicați deja la meserie și industrie, și în fine pentru învățăcei, cari au devenit **sodalii** (calfe) în decursul anului 1887.

b) **Patrusprezece ajutoare** și anume **dece** de câte 100 fl., **două** de câte 150 fl. și **două** de câte 200 fl., pentru sodali (calfe), cari sunt în condițiunile recerute de a se face măestrii.

Toți, cari voesc a concurge la aceste stipendii și ajutoare trebuie se dovedească:

a) prin atestatul de botez, că sunt români greco-orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comunal (primăriei) starea averei propriie și a părinților;

c) prin atestatul oficiului parochial, la care aparține concurentul sau familia concurentului: dacă trăesc părinții, câți copii minoreni sunt în familie și câți din acestia umblă la școală; dacă petentul este căsătorit și starea familiei sale.

În special tinerii, cari au intențiunea a se aplica ca **noviți** la meserie și concurg la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale indicate mai sus trebuie se dovedească și următoarele condițiuni:

1. Se nu fie mai tineri de 12 ani.

2. Se fie cercetat cu succes bun școala populară, ceea-ce este a se dovedî prin atestate școlare.

3. Se fie încheiat contract cu măestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea-ce se va dovedî prin așternerea contractului în original sau în copie legalizată.

Învățăceii aplicați deja la meserie sau la industrie, cari concurg la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale, trebuie se mai întrunească și următoarele condițiuni:

1. Se fie angajați la vr'un măestru cu contract, care să se alătore la cerere.

2. Se aibă purtare bună dovedită cu atestat dela măestrii, la cari au fost și sunt în învățătură.

Sodalii, cari concurg la vre un ajutoriu de 30 fl., afară de recerințele generale, trebuie se întrunească următoarele condițiuni:

1. Se fie terminat periodul de învățătură în decursul anului 1887, ceea ce se va dovedî prin atestatul autorității industriale conform §-lui 67 din art. leg. XVII: 1884.

2. Se arete un sporiu și o purtare bună, ceea ce se va dovedî prin atestatul măestrului eventual prin cartea de lucru (§. 99 din legea citată).

3. Se arete ce limbi știu vorbi și scrie (atestat dela măestru), și dacă aparțin ca membrii la vre-o reuniune de meseriași (certificat dela reuniune).

Sodalii, cari concurg la vre-un ajutoriu câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl., pentru a se face măestrii, au să întrunească, afară de recerințele generale, încă următoarele condițiuni:

1. Se fie provăduți cu certificatul de măestru.

2. Să fie lucrat cel puțin șase ani consecutivi ca sodali, ceea ce va dovedî prin atestatele măestrilor, la cari au lucrat.

3. În cerere să se arete anume, unde voesc a se aședa ca măestrii, și ce fel de mijloace bănesci mai are pentru a-și începe meseria pe socoteala lor; asemenea se producă și alte documente recomandătoare.

Dela toți concurenții de ori ce categorie se recere ca cererile să fie scrise și subscrise **cu mâna lor proprie** și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. din Sibiu; cererile au să între aici cel mult până la **1 Decembrie 1887 stilul vechiu**.

Cererile sosite după acest termin și cele ce nu vor fi instruate precum se recere mai sus, nu se vor lua în considerare.

Din ședința plenară a consistoriului archidieceșan, ținută în Sibiu, la 5 Octobere 1887.

Nicolae Popea m. p.,

archimandrit și vicariu archiepiscopesc.

Nr. 443

[1728] 1—3

EDICT.

Vilma Tomuța gr. or. din Abrud, carea de 8 ani s'a părăsit pe legiuitul ei bărbat Iosif Schüller de rel. evangelică luth. din Orăștie cu domiciliul în colonia Piski fără să se știe ubicațiunea ei, se citează prin aceasta ca în termin de un an și o ți să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră, cererea de divorțiu a bărbatului ei, să se decide pe basa pribegirei ei.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Devei, ca for de I-a instanță.

Deva, la 30 Septembrie, 1887.

Ioan Papiu,
ppresbiter.

Nr. 441.

[1729] 1—3

EDICT.

Ana Niculicioiu gr. or. din Budila, care a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Ioan Oagă tot din Budila fără a se ști locul ubicațiunii ei, — conform rezoluțiunii consistoriale dto 12 Maiu a. c. Nr. 2092 B. se citează a se presenta la subscrisul oficiu în termin de 3 luni dela prima publicare, căci la din contră

procesul intentat de bărbatul ei se va publica și în absența ei.

S. Săn-Georgiu, 16 August, 1887
Oficiul protopresbiteral gr. or. al Trei scaunelor.

Dimitrie Coltofean,
protopresbiter.

Nr. 439.

[1730] 1—3

Edict.

Maria Mailat din Vâlcele (Elópatak), care a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Ioan Casciu tot din Vâlcele, fără a se ști locul ubicațiunii ei, — conform rezoluțiunii consistoriale din 10 Februariu a. c. Nr. 708 B. se citează a se presenta la subscrisul oficiu în termin de trei luni dela prima publicare, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i de bărbatul ei, se va pertracta și decide în absența ei.

S. Săn-Georgiu, 16 August, 1887.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al Trei-scaunelor.

Dimitrie Coltofean,
protopresbiter.

Nr. 440.

[1731] 1—3

Edict.

Nicolau Neagovici gr. or. din Intorsura-Buzăului, care a părăsit cu necredință pe legiuita sa soția Ana Dima, tot din Intorsura-Buzăului, fără a se ști locul ubicațiunii lui, — conform rezoluțiunii consistoriale din 12 Maiu a. c. Nr. 2062 B. — se citează a se presenta la subscrisul oficiu în termin de trei luni dela prima publicare, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i de soția sa să se va pertracta și decide și în absența lui.

S. Săn-Georgiu, 16 August, 1887.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al Trei-scaunelor.

Dimitrie Coltofean,
protopresbiter.

Nr. 431.

[1732] 1—1

Publicațiune.

Moise Paloșian din Cața, protopresbiteratul Cohalmului, fiind despărțit de pribegita lui muiere Paraschiva Mateiu Ciocanea din Paloș, prin sentința venerabilului Consistoriu archidieceșan din 8 Iuliu anul 1886, Nr. 2336 B. aceasta se aduce la cunoscință publică în sensul § 124 din procedura matrimonială.

Cohalm, în 29 Septembrie, 1887.
Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 1010.

[1735] 1—3

Edict.

Lina n. Ioan Frățilă gr. or. din Bungard, soția legitimă a lui Dumitru Modran, asemenea gr. or. din Bungard, carea de 5 ani a părăsit pe bărbatul ei fără a i se ști ubicațiunea, prin aceasta se citează, ca în termin

de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului, căci la din contra cererea de divorțiu a bărbatului se va decide pe basa pribegirei ei. Scaunul protopresbiteral gr. or. al Sibiiului ca for matrimonial de prima instanță.

Sibiu, 21 August, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 911.

[1733] 1—1

ANUNCIU.

În sensul § 124 din Regulamentul procedurii în cause matrimoniale, se publică: că conform sentinței Venerabilului Consistoriu archidieceșan dto 17 Iunie a. c. Nr. 2443 B. s'a desființat total căsătoria dintre Petru Gușian și Marina I. Gațieni ambii gr. or. din Zernești.

Zernești, 5 Octobere, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Branului.

Traian Meșian,
protopresbiter.

Nr. 302.

[1734] 1—3

Edict.

Susana (Zsuzsi) Némethi din Petroșeni, carea de 9 ani de zile a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Petru Coțofan tot din Petroșeni, se citează prin aceasta a se presenta înaintea subscrisului oficiu protopresbiteral în termin de 6 luni de zile dela prima publicare a acestui edict, căci la din contra procesul divorțial intentat de bărbatul ei se va pertracta și în absența dîensei.

Hașeg, la 30 Iuliu, 1887.

Scaunul protopresbiteral gr. orient. al tractului Hașeg.

Ioan Rațiu,
protopresbiter.

Nr. 401.

[1736] 1—3

Citațiune edictală.

Maria Goiță din Draos, comitatul Udvarheului, carea aproape de 3 ani de zile a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat George Bucur din Draos, fără să se știe ubicațiunea ei prin aceasta se citează, ca în termin de un an și o ți dela prima publicare a acestora, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci alt cum, procesul urdit se va decide și în basența ei.

Cohalm, în 14 Septembrie, 1887.
Scaunul protopresbiteral gr. or. al Cohalmului ca for matrimonial de I. instanță

Nicolae D. Mircea,
protopresbiter.

[1737]

1—3

Medicinae universae

Dr. P. Cioran

ord. 2—3 strada Morei Nr. 3.